

det forekommer mig ikke, at man kan bebrejde de offentlige Kasser dette, og for saa vidt der er Tale om disse Sparekassers Organisation, Sikkerhed og Virkemaade, tror jeg ikke, man kangøre dem til Genstand for Kritik. Naar jeg dog vil udtale min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa en tilstrækkelig betydende Tilslutning til, at disse Kasser bringes til Ophør og føres ind under andre Former, er det, fordi det derved lykkes at bevare Enheden paa dette Omraade indenfor dansk Sparekasselovgivning, hvilket jeg synes, man i og for sig maa sætte Pris paa.

Jeg skal slutte med at udtale, at vi fra konservativ Side meget gerne vil medvirke til hurtig og velvillig Fremme af det foreliggende Lovforslag, hvis Enkeltheder vi gaar ud fra vil blive behandlet i et Udvalg.

Brandes: Det er kun gennem § 1, at det foreliggende Lovforslag slutter sig til den gældende Sparekasselov, idet det her fastsættes, at Sparekasserne ikke maa modtage andet end dansk Kronemønt som Indskud. Der staar i § 1 „til Forrentning“. Jeg er ikke ganske enig med den ærede sidste Taler om dette Udtryks Anvendelse i denne Paragraf. Jeg tror, det er ganske overflødig, ja, jeg tror endda, det er skadeligt, at det staar der, som om en Person — naar det ikke var til Forrentning — skulde kunne indsætte en Kapital i tyske Reichsmark — det kunde være, der var en Fordel derved — i danske Sparekasser og forlange Beløbet udbetalt i Reichsmark. Ordene „til Forrentning“ anser jeg derfor i Virkeligheden for et Udtryk, som er kommet ind ved en Fejltagelse. Lovforslaget drejer sig jo i øvrigt om Sparekasserne i de sønderjydske Landsdele, og der er to Forhold, det beskæftiger sig med. Det første er dette, at de sønderjydske Sparekasser naturligt har modtaget og endnu modtager Reichsmark og ikke alene Kronemønt. Man foreslaar da oprettet særlige Afdelinger, der holdes ganske ude fra hinanden, een Afdeling for Reichsmark, een for Kronemønt. Der staar i Lovforslaget, at disse to Afdelinger skal holdes „skarpt“ adskilte. „Skarpt“ burde der ikke staa; Lovsproget kender ikke nogen Grad i Adskillelse; naar noget er adskilt, er det ifølge Lovsproget adskilt, og tilføjer man „skarpt“, faar man netop Graden ind, saa at man kunde tænke sig, at en Bestyrelse erklærede, at den havde netop forstaaet „skarpt“ paa en Maade, der passede den, medens det gælder om, at Adskillelsen skal være absolut. Men dette er jo delvis en sproglig Indvending. Det foreslaas altsaa,

at disse to Afdelinger skal holdes adskilt, saa at de har Aktiver hver for sig, som indestaar for Indskuddene. Denne Adskillelse skal „snaest“ ske. Det er et noget vagt Udtryk, jeg ved ikke, hvad der menes dermed; det betyder vel: umiddelbart efter Lovens Vedtagelse eller Stadfæstelse. Skal saa Adskillelsen øjeblikkelig finde Sted, eller kan der gaa nogle Maaneder, for at man kan faa konstateret, hvad der er Reichsmark-Indskud og hvad Krone-Indskud, og dernæst faa konstateret, om Reichsmark-Indskuddene kan gøre Krav paa, at alle Aktiver i Sparekassen hæfter for dem? Saa skal Reichsmark-Indskyderne indkaldes med en Maanedes Varsel og godtgøre deres Krav. Der er ingen Tvivl om, at de alle vil komme, det er ganske utænkeligt; at nogen skulde undlade at komme, naar det gælder om at faa den størst mulige Dækning for sit Indskud, idet alle Sparekassens Aktiver og Reserver ogsaa hæfter for Reichsmark-Indskuddene.

Til min Forbavselse savner Lovforslaget al Statistik. Jeg undrer mig over det af den Grund, at der har været nedsat en Kommission af meget sagkyndige Personer, af høje Embedsmænd i Finans- og Handelsministeriet og af Sparekassedirektører rundt omkring fra Sønderjylland. Der findes imidlertid ingen Statistik over, hvor mange Sparekasser der nu findes i Sønderjylland, og — hvad der er af yderste Vigtighed at erfare — hvorledes Forholdet er mellem Reichsmark-Indskud og Krone-Indskud. Hvad nu Reichsmark-Indskuddene angaar, kan jeg godt begribe, at man har klaret sig indtil nu, for saa længe Reichsmark gik ned, bestandig gik ned, var der ingen Fare for Sparekasserne. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister — for jeg forstaaer ikke Forholdet —, om han kan forklare mig, hvorledes det skal gaa til i Fremtiden. Nu indskydes der i Løbet af det Aar efter Lovens Stadfæstelse, i hvilket man efter Lovforslaget kan modtage, altsaa ogsaa indskyde, Reichsmark i de sønderjydske Sparekasser, et meget betydeligt Beløb, lad os f. Eks. sige 100 Mill. Reichsmark. Det lyder jo meget stort, men det er i Øjeblikket efter Kursen 2½ Mill. Kr., og det er i og for sig ikke særdeles meget, at 2½ Mill. Kr. indskydes i Sparekasserne, tværtimod, i Forhold til, hvad danske Sparekasser ellers modtager — vi behøver blot at tænke paa København — er det ganske forsvindende. Der indskydes altsaa 100 Mill. Reichsmark, og disse skal forrentes; jeg ved ikke, hvad Renten i Almindelighed er i Sparekasserne i Sønderjylland, men det kan være ligegyld-